

Institut de Dret privat europeu i comparat
de la Universitat de Girona (ed.)

Contractes, responsabilitat extracontractual i altres fonts d'obligacions al Codi Civil de Catalunya

Materials de les Setzenes
Jornades de Dret català a Tossa

Tossa de Mar, 23 i 24 de setembre de 2010

Contractes, responsabilitat extracontractual i altres fonts d'obligacions al Codi Civil de Catalunya

(Materials de les Setzenes Jornades de Dret Català a Tossa)

CONTRACTES, RESPONSABILITAT EXTRA CONTRACTUAL
I ALTRES FONTS D'OBLIGACIONS
AL CODI CIVIL DE CATALUNYA

MATERIALS DE LES SETZENES JORNADES
DE DRET CATALÀ A TOSSA

INSTITUT DE DRET PRIVAT EUROPEU I COMPARAT
DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA
(ed.)

Girona 2012

Dades CIP recomanades per la Biblioteca de la UdG

CIP 347(4671)(063) JOR

Jornades de Dret Català a Tossa (16es : 2010 : Tossa de Mar, Catalunya)

Contractes, responsabilitat extracontractual i altres fonts d'obligacions al Codi Civil de Catalunya : materials de les Setzenes Jornades de Dret Català a Tossa / Institut de dret privat europeu i comparat de la Universitat de Girona (ed.). - Girona : Documenta Universitaria, 2012. -- 556 p. ; 23,5cm
ISBN 978-84-9984-141-0

I. Universitat de Girona. Institut de Dret privat europeu i comparat 1. Responsabilitat (Dret) -- Catalunya - Congressos 2. Obligacions (Dret) -- Catalunya - Congressos 3. Contractes - Catalunya - Congressos 4. Dret civil -- Legislació -- Catalunya - Congressos

CIP 347(4671)(063) JOR

Reservats tots els drets. El contingut d'aquesta obra està protegit per la Llei, que estableix penes de presó i/o multes, a més de les corresponents indemnitzacions per danys i perjudicis per a aquells que reproduïssin, plaguessin, distribuïssin o comunicuessin públicament, en la seva totalitat o en part, una obra literària, artística o científica, o la seva transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol mena de suport o comunicada a través de qualsevol mitjà, sense la preceptiva autorització.

© els autors

© Institut de Dret privat europeu i comparat de la Universitat de Girona

©DOCUMENTA UNIVERSITARIA®

www.documentauniversitaria.com

info@documentauniversitaria.com

Primera edició

ISBN: 978-84-9984-141-0

D.L.: GI-747-2012

Imprès a Catalunya
Girona, abril de 2012

Les Setzenes Jornades han estat organitzades per l'Àrea de Dret Civil de la Universitat de Girona, en col·laboració amb l'Ajuntament de Tossa de Mar i el suport de:

Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia

Universitat de Girona

Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya

Deganat autonòmic dels Registradors de la Propietat i Mercantils de Catalunya

Col·legi de Notaris de Catalunya

Facultat de Dret UB (Deganat)

Facultat de Dret UdG (Deganat)

Col·legi d'Advocats de Barcelona

Col·legi d'Advocats de Girona

Col·legi d'Advocats de Terrassa

Nota dels editors: L'edició dels treballs inclosos en aquesta publicació s'ha finalitzat el dia 20 de setembre de 2011.

SUMARI

PRIMERA PONÈNCIA EL DESPLEGAMENT DEL LLIBRE SISÈ DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA

Presentació general.....	15
MIQUEL MARTÍN-CASALS	
El punt de vista dels registradors sobre la futura regulació de les obligacions i els contractes al Codi Civil de Catalunya	25
ANTONI GINER GARGALLO	
La perspectiva notarial sobre el Llibre sisè del Codi Civil de Catalunya	33
JOAN CARLES OLLÉ FAVARÓ	
El sector assegurador i la responsabilitat extracontractual al futur llibre sisè	37
CRISTINA TURMO RODRÍGUEZ	
L'advocacia catalana davant la codificació del Dret català d'obligacions i contractes.....	47
PEDRO L. YÚFERA SALES	
La contractació que afecta els consumidors al futur Llibre sisè.....	57
JORDI ANGUERA CAMÓS	

SEGONA PONÈNCIA EL CONTRACTE DE COMPRA-VENDA

Antecedents i perspectives de la regulació de la compra-venda.....	61
ANTONI MIRAMBELL ABANCÓ	
Línies generals de la proposta de regulació de la compra-venda en el marc de la modernització del Dret privat europeu de contractes	75
ANTONI VAQUER ALOY	
La compra-venda immobiliària: en especial, el pacte de reserva de domini i la condició resolutòria	121
ANTONIO CUMELLA GAMINDE	
Aspectes pràctics de la proposta de regulació de la compra-venda.....	141
FRANCESC TORRENT CUFÍ	
Contractació amb consumidors i vendes especials.....	165
MARILÓ GRAMUNT FOMBUENA	

TERCERA PONÈNCIA EL CONTRACTE DE SERVEIS

Configuració i tipologia dels contractes de serveis: una proposta per a Catalunya des del marc europeu	183
ESTHER ARROYO AMAYUELAS	
Vicissituds en la prestació de serveis: deures de cooperació, instruccions i modificacions del contracte	227
JOSEP FERRER I RIBA	
Què esperem d'una nova regulació de serveis?	239
YAGO CUESTA CIVÍS	

QUARTA PONÈNCIA LA RESPONSABILITAT EXTRA CONTRACTUAL

Principis per a una proposta de regulació de la responsabilitat extracontractual al Codi Civil de Catalunya	249
MIQUEL MARTÍN-CASALS	
Criteris per a una regulació de la responsabilitat de l'empresari al Llibre VI del CCCat... 303	
JOSEP SOLÉ FELIU	
Aspectes rellevants per a l'assegurança d'una futura regulació catalana de la responsabilitat civil	347
JOSÉ MARÍA MAYOR CIVIT	

CINQUENA PONÈNCIA ALTRES FONTS D'OBLIGACIONS

Les altres fonts d'obligacions al llibre sisè, en especial, l'enriquiment injustificat	357
FERRAN BADOSA COLL	
La gestión oficiosa de negocios ajenos como fuente de obligaciones: el fundamento de las obligaciones del gestor y del "dueño" o titular del asunto gestionado.....	423
JUANA MARCO MOLINA	

COMUNICACIONS

L'acció d'enriquiment injustificat per intromissió en Dret d'altri: naturalesa, contingut i substantivitat jurídica pròpia en el Dret privat espanyol i en el Marc Comú de Referència (PEL Unj Enr.)	457
CARLES VENDRELL CERVANTES	
El mal samarità. L'absorció dels beneficis obtinguts amb la causació de danys	503
MIQUEL MARTÍN-CASALS, ALBERT RUDA GONZÁLEZ	

L'ADVOCACIA CATALANA DAVANT LA CODIFICACIÓ DEL DRET CATALÀ D'OBLIGACIONS I CONTRACTES

PEDRO L. YÚFERA SALES

ADVOCAT

DEGÀ DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA

SUMARI I. L'ADVOCACIA CATALANA COM A CAPDAVANTERA PER A L'ASSOLIMENT D'UN DRET CIVIL PROPI. II. EL PAPER ACTIU DE L'ADVOCACIA EN ELS ACTUALS I FUTURS PROJECTES LEGISLATIUS. III. ÉS NECESSÀRIA L'ELABORACIÓ DEL LLIBRE SISÈ SOBRE OBLIGACIONS I CONTRACTES? IV. QUIN HAURIA D'ÉSSER EL SEU CONTINGUT ACTUAL I QUINES SERIEN LES SEVES ASPIRACIONS? V. POSICIONAMENT DE L'ADVOCACIA EN AQUESTA MATÈRIA.

I. L'ADVOCACIA CATALANA COM A CAPDAVANTERA PER A L'ASSOLIMENT D'UN DRET CIVIL PROPI

La idiosincràsia del poble català és una realitat al marge de les creences e ideologies dels governants, i per construir la Catalunya del futur, hem de partir del que ha estat la Catalunya del passat.

El principal capital de Catalunya ha estat i són les persones que la integren, que la desenvolupen i que la fan progressar en tots els ordres de la vida, demostrant així l'afecte envers els principis, tradicions i valors que la componen.

La història de Catalunya va construir el nostre present: des de les primeres organitzacions territorials i polítiques que van aportar els inicials caràcters diferenciadors dels catalans com l'idioma, un dret propi i una bandera, passant per la nostre extensa expressió artística que es remunta a la prehistòria.

Com molt bé coneixeu l'inici de la tasca de Compilació es va iniciar amb la designació de la Comissió de Juristes a finals dels anys 40 i amb motiu de les conclusions del transcendent Congrés de Saragossa de l'any 1946 autoritzat pel Ministeri de Justícia de l'època.

Aquest Congrés significà el naixement del procés Compilador a tot l'Estat Espanyol i resultà fonamental per l'aprovació de la nostra Compilació a l'any 1960. Calia tractar de forma acurada la coexistència dels diversos drets forals i legislacions civils existents a l'Estat e intentar fugir d'un procés unificador, optant per la recerca de sistemes integradors.

No es tracta en aquest moment de entrar al detall del sistema organitzatiu del Congrés celebrat a Saragossa, però sí és just fer constar que part de l'èxit immediat i d'anys posteriors amb la culminació del procés compilador, fou degut en part, a la sistemàtica del treball realitzat que finalment va donar els seus fruits, tant pel que fa al fons i pel que fa a les formes.

Tots hem pogut estudiar en les bibliografies relatives a aquesta qüestió que malgrat el clima de desconfiança política de l'època, els estudis foren acurats des de l' inici, des dels treballs i ponències preparatòries, passant per les seccions ó grups de treball i les reunions plenàries, fins a la solemne cloenda. Amb aquesta estructura de funcionament malgrat la tensió del moment polític i la complexitat de la missió, també des de la discrepància, tots els congressistes van participar amb dedicació i compromís.

No oblidem el context sociopolític que envoltava als nostres compiladors: a finals dels anys 40 la dictadura vigent a l'Estat Espanyol s'havia refermat i eren dies de repressió i persecució de les persones i/ó símbols identitaris que podien amenaçar d'una manera o altra la unitat de l'Estat. Era un moment pels valents, pels pioners.

Així mateix era una època d' aïllament internacional que només va començar a superar-se tèbiament en l'època postcongressual (és a dir als anys 50) encara que era per motius aliens a un presumpte canvi de tarannà polític, atès que es basava exclusivament en interessos geoestratègics de països tercers.

A nivell polític i per extensió a nivell legislatiu, no disposàvem d'una Constitució, ni de dret al sufragi, ni de sistema de partits, es designaven càrrecs enlloc d'elegir-los i atesa la concentració de poder es legislava exclusivament per decret.

I en aquest context es van posar treballar els compiladors: per això des del primer moment els juristes designats per la missió compiladora poden considerar-se autèntics herois pel fet d'assumir una tasca tant complexa en un context polític dictatorial, difícil i crític amb els símbols identitaris de les nacionalitats històriques, tals com el reconeixement de les institucions del dret civil català i la codificació del dret propi de Catalunya.

Els intents anteriors en aquesta línia, es remunten a la Memòria redactada per l'insigne Duran i Bas en l'any 1881, servint com a base pels treballs inicials de la Comissió de Juristes; però també és cert que aquest treball

inicial de camp considerava ó configurava el dret civil català com un dret civil excepcional enfront al comú ó general, per tant el primer treball a realitzar per part dels compiladors seria canviar aquesta consideració per tal de que el nostre dret no es convertís en un simple conjunt de disposicions sense connexió i mancat de sistemàtica.

Els treballs de codificació no van ésser sempre pacífics, i per aquest motiu tenen un valor afegit: tots els participants van sobreposar els seus interessos particulars en favor de l'objectiu comú que era la recuperació i posterior desenvolupament del dret civil de Catalunya.

Així doncs, amb la Memòria com a punt de partida, afegint els coneixements jurídics, l'estudi, el treball d'adaptació e interpretació, el prestigi, la tradició i la tasca conservadora de successives generacions, els debats d'altíssim nivell jurídic, el tarannà dels participants i la capacitat de concedir i sacrificar interessos propis en benefici de l'interès superior, conscients de que estaven escrivint la història i el futur del dret català, es van acumular els ingredients necessaris per aprovar la Compilació de 1960; una Compilació que podria ésser considerada en sí mateixa com una llei, una llei de lleis.

Els participants del procés codificador eren persones que estimaven Catalunya, el seu dret i les seves institucions i en conseqüència volien recuperar aquell bagatge i ordenament jurídic que va quedar malmès amb el Decret de Nova Planta.

I com he dit abans, la dedicació dels juristes designats va anar sempre molt més enllà que el simple compliment d'una encomanda realitzada pel poder polític de l'època, per això posteriorment la història va reconèixer la seva contribució atorgant diferents guardons als compiladors.

Aquesta dedicació desinteressada mereix el reconeixement de la nostra Corporació que avui celebra aquest important aniversari així com l'agraïment de tot el poble de Catalunya, per haver preservat la tradició jurídica Catalana i adaptar-la per la seva aplicació al llarg dels temps.

El pes de la Història haurà de fer la resta, és a dir, tot el que les generacions posteriors no siguem capaços de reconèixer i agrair.

Igualment, el Col·legi d'Advocats de Barcelona es va voler comprometre, involucrar i participar des de l'inici en el procés compilador.

Són nombroses les actes de la Junta recopilades pel prestigiós historiador, company i membre del nostre Col·legi Enric Jardí, que reflecteixen l'interès de la nostra Institució en les tasques compiladores, i que jo reflectiré amb tots els respectes amb la meva intervenció, atès el seu valor científic e històric.

Ja en l'any 1946 la Junta de Govern aprovà la inscripció de la Corporació en el Congrés de Saragossa; recull el nostre company *“que la Junta acordà inscriure al Col·legi d'Advocats de Barcelona com a congressista actiu i delegà la representació de la Junta al Degà, als diputats tercer (Pere Arderiu), sisè (Francesc d'A Gali) i al Tresorer, Alfons Ibañez, així com a representants de la Comissió de Cultura, a Ramon Coll i Rodés de la Revista Jurídica de Catalunya (...) i altres membres de la Corporació (...) A la sessió de Junta del 16 d'octubre es va parlar, naturalment, del Congrés de Dret Civil i dels resultats que havia tingut, força satisfactoris”*.

A l'empara del Decret del Ministeri de Justícia que recollia les conclusions del Congrés Nacional de Saragossa i per ordre ministerial que obligava als col·legis d'advocats de les capitals que integraven els territoris de legislació especial que designessin terna de juristes per treballar en les tasques compiladores, fa constar el company Jardí que *“La Junta de Govern de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, reunida el 15 de juliol acordà confeccionar i sotmetre al Ministeri quatre ternes formades per juristes (...)”*.

Un cop el ministeri va designar a les persones proposades per les diverses Corporacions per participar en la transcendental tasca compiladora, va quedar constituïda formalment la Comissió i s'establiren els primers terminis per enllestir la missió que els havia estat encomanada.

En dates posteriors la Junta de la nostra Corporació va fer seguiment de les diferents tasques i treballs de la comissió de juristes, encoratjant als seus membres a reprendre una i altre vegada la seva missió quan es donaven situacions que produïen una dilació en el procés codificador; la Junta va atendre la petició de col·legiats que demanaven que la Corporació activés la tasca Compiladora i per aquest motiu la Junta acordà segons recull Enric Jardí que es donà un vot de confiança al degà *“(...) para que vea la conveniencia de reanudar los trabajos iniciados por la Comisión de Juristas para la Compilación de Derecho Civil de Cataluña”*. El compromís institucional amb aquesta fita va incloure fins i tot, una subvenció a la Comissió de la Compilació, tal i com ens il·lustra Enric Jardí: *“A la sessió de Junta del 12 de maig es resolgué concedir una subvenció de 5000 pessetes a la Comissió Compiladora del Dret Català accedint a la seva petició”*.

En l'any 1955 les actes Corporatives recullen l'orgull del degà Condomines en fer constar la important contribució del Col·legi a la tasca de la Comissió de la Compilació; prossegueix el nostre company Enric Jardí fent constar que *“El Col·legi d'Advocats de Barcelona remarcà Condomines, ajudà als il·lustres juristes que es dedicaren a tan meritòria tasca (...) El suport que el Col·legi va donar en tot moment a la Comissió de Juristes no només es va reflectir en l'encoratjament de la seva funció sinó, també, facilitant espais per celebrar reunions i sessions de treball, serveis i disponibilitat del personal corporatiu,*

sufragant despeses d'impressió i de remesa de material el compromís corporatiu amb aquest esdeveniment històric resulta inqüestionable i es manté inalterable a data d'avui amb altres mostres de recolzament adaptades al context polític que ens envolta. Les actes col·legials reflecteixen l'agraïment del nostre degà per haver fet possible la vella aspiració dels advocats catalans.

Les Juntes d'anys posteriors, ja en el mandat del nou degà Pi i Sunyer, van aprovar successivament la formulació d'esmenes al projecte final de Compilació que fou presentat i en el moment de l'aprovació definitiva i promulgació per llei de la Compilació de l'any 1960, la sessió de la Junta de Govern es va felicitar de l'assoliment definitiu del text i va dedicar la sessió, pràcticament en la seva integritat, a fer constar la significació històrica de la promulgació de la Compilació: (...) *la labor efectuada en todos los tiempos por el Ilustre Colegio de Abogados de Barcelona dentro de un proceso larguísimo que alcanzó eficacia a raíz de la publicación del Real Decreto de 2 de febrero de 1880 con la aparición de la Memoria acerca de las Instituciones del Derecho Civil de Cataluña de Don Manuel Duran i Bas*".

Posteriorment el Col·legi va col·laborar significativament, com no podia ser d'altre manera, en les tasques de divulgació de la nova norma; es va posar al capdavant per promoure el seu coneixement i divulgació, organitzant un cicle de conferències amb participació d'insignes juristes.

I en un nou gest de valentia institucional que es sumava a la valentia de la dels nostres compiladors en el context històric que la Corporació compartia amb ells, el Col·legi es va encarregar que de forma privada el text de la Compilació es redactés en català, atès que la versió aprovada, d'acord amb els temps, s'havia redactat exclusivament en castellà.

No podem oblidar que la Compilació ha estat la base i constitueix els fonaments per el desenvolupament de tota la normativa catalana posterior, des de els diferents llibres que la integren fins a l'actual Estatut.

I d'altra banda, ha permès la creació i plasmació d'una normativa pròpia, àgil, dinàmica, que recull l'esperit e idiosincràsia catalana.

Cinquanta anys després, reconeixem la tasca entre d'altres, de compiladors com Condomines Valls, Roca Sastre, Porcioles Colomer, Faus Esteve, Figa Faura, Pou d'Avilès, Duran i Ventosa entre d'altres, i ens felicitem per tot el que es va aconseguir en una època històrica molt difícil.

És moment de celebrar i de felicitar la tasca dels compiladors, però no podem caure en el parany d'adormir-nos en les fites aconseguides en el passat, cal mantenir l'esperit del català treballador i capdavanter (idèntica a la dels nostres insignes compiladors), i mantenir la voluntat de deixar la nostra

empremta a les generacions futures tal i com van fer amb nosaltres els nostres mestres autors de la Compilació.

Hem de ser conscients de que el nostre cabdal històric i jurídic gaudeix de tots els ingredients per continuar essent un model a seguir.

II. EL PAPER ACTIU DE L'ADVOCACIA EN ELS ACTUALS I FUTURS PROJECTES LEGISLATIUS

Constitueix una realitat indiscutible que l'advocacia catalana s'interessa per l'evolució del dret civil català. És una advocacia activa, que no vol estar al marge de les iniciatives legislatives i/o codificadores, que reclama ésser escoltada com a agent partícip del procés i que si se sent marginada, es mobilitza i és capaç de fer-se valdre fins a aconseguir el seu objectiu (utilitzant una paraula molt catalana que pot semblar malsonant però que a la vegada resulta molt il·lustrativa, és una advocacia “que emprenya” al poder legislatiu per tal de ésser consultada en la iniciativa legislativa). Durant tots aquests anys l'advocacia no s'ha quedat al marge, i no es pot dir que les noves lleis que s'han dictat durant tot aquest període s'hagin fet sense la col·laboració dels advocats. Encara que moltes vegades s'ha trobat a faltar que el legislador no hagi consultat més a aquells qui apliquen les normes, és a dir, els que coneixen i tenen una visió pràctica de l'exercici del dret. Els advocats no legislen però si apliquen les normes que els legisladors aproven, i és per això que han d'ésser escoltats i consultats.

La veritat és que aquest suport en l'experiència dels advocats no sempre ha estat uniforme i si bé de vegades ha estat molt important i altres ho ha estat menys, el cert és que l'advocacia catalana sempre ha estat on era necessari. Per això, i aprofitant aquest fòrum i el marc commemoratiu de les Jornades de Dret Civil de Tossa, no puc ni vull deixar de reivindicar el paper de l'advocacia en la promulgació de les noves lleis. Que es compti amb nosaltres, ja que si bé la funció de legislar es bàsica, també és fonamental l'ajuda que podem donar aquells que coneixem el camí a seguir.

Són diverses les plataformes actuals de participació dels membres de l'advocacia catalana; des de un caire més institucional les màximes institucions catalanes que representen a tots els companys lletrats de Catalunya col·laboren i participen en l'anomenat *Observatori de Dret Civil de Catalunya* on conviuen en la tasca d'assessorament al legislador, veritables institucions del Dret: catedràtics, degans de facultats, degans de col·legis, advocats de reconegut prestigi professional...aquest és un òrgan de gran ajut pel legislador on no poden mancar els membres de l'advocacia per fer el seguiment del desenvolupament de l'ordenament jurídic català en matèria

de dret privat, estudiar i fer recerca del dret privat en les seves diverses branques, ajudar a crear un fons documental i bibliogràfic en aquesta matèria, sobre el dret privat; l'advocacia també pot col·laborar en la tasca de divulgació de les institucions de dret privat de Catalunya, activitats de formació, organització d'actes, elaboració d'informes i dictàmens en matèria de dret privat, propostes de revisió i actualització del dret civil de Catalunya, assessorar als diferents òrgans de l'administració de Justícia, conselleria de Justícia, direcció general de Dret i d'Entitats Jurídiques en relació amb el dret privat de Catalunya...

D'altra banda l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona que m'honoro en presidir disposa d'una Comissió específica en aquest sentit: l'anomenada Comissió de Normativa. Aquesta Comissió té com a funció principal treballar per al seguiment de la producció normativa dels diversos òrgans legislatius, que afectin de manera essencial a tots els àmbits de la societat i a tots els agents membres de la mateixa, ciutadans, professionals, col·legiats..., raó per la qual es dedica a estudiar els diferents projectes normatius i prepara les esmenes que considera oportú introduir-hi. Aquesta Comissió pretén ésser una comissió activa, i els seus membres treballen constantment amb la finalitat de presentar propostes legislatives.

Finalment, fer constar que a l'empara del Decret 106/2008 de 6 de maig de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica, s'estableix que les disposicions de caràcter general i els avantprojectes de llei que elaborin els departaments de l'administració de la Generalitat, a més de la documentació preceptiva, per imperatiu normatiu, hauran d'acompanyar-se igualment per un informe d'avaluació de l'impacte de la seva aplicació, l'anomenat AIR (anàlisi d'impacte regulatori), en el qual, sens dubte hi hauria de participar l'expert professional de l'advocacia. No es pot dur a terme una regulació sense analitzar el possible impacte de cada opció de política legislativa que s'adopta. Per fer-ho, cal comptar no només amb el potencial dels juristes de Catalunya, sinó també amb la informació i les opinions "dels destinataris de les normes i altres possibles afectats". Cal implicar-los més i dur a terme una consulta que no es duu a terme correctament en l'actualitat.

És cert que l'article 64 de la Llei 13/1989 del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de la Generalitat de Catalunya, com l'art. 24 de la Ley de Gobierno Espanyola, es bastant imprecís respecte a aquesta consulta i que la entén només com a una "informació pública" i "audiència als ciutadans" amb un caràcter potestatiu. Però l'OCDE coincideix en reprovar aquesta manera d'entendre les coses a Espanya i considera que és insuficient.

Crec que no hi hauria res pitjor que elaborar un Llibre d'obligacions i contractes que, un cop fet, obtingués el rebuig ó indiferència dels ciutadans,

sigui en els seus papers de consumidors, empresaris, entitats financeres, o món econòmic i social, en general.

En una paraula, els advocats catalans han d'esser convidats a participar i participarem.

III. ÉS NECESSÀRIA L'ELABORACIÓ DEL LLIBRE SISÈ SOBRE OBLIGACIONS I CONTRACTES?

És absolutament necessari per aconseguir tancar el cercle normatiu, en l'actualitat aquesta és la única matèria que ens manca per incloure en la codificació normativa.

És lògic tenir l'aspiració de tenir un codi civil complet que inclogui tot el que el dret civil comporta. No seria lògic que una part tant important com són les obligacions i els contractes quedés sense regulació a Catalunya dins del codi propi. A més a més la Compilació, en aquests moments, aborda alguns temes com la rescissió per lesió o la carta de gràcia a títol d'exemple, que necessiten una revitalització o revisió per aconseguir que siguin figures útils.

D'altra banda cal fer constar que el Código Civil Español ha quedat "anquilosat" en el temps; molta de la seva regulació ha quedat absolutament anacrònica i necessita adequar-se a les noves realitats socials, en una paraula, modernitzar els seus continguts. En aquest sentit, i davant d'aquest panorama l'acció més lògica és que des de Catalunya ens dediquem a regular supòsits reals adequadament per la via de la Codificació del Dret Civil Català.

Clars exemples d'aquesta necessària modernització del Código Civil podrien ésser: la regulació dels terminis de caducitat de 6 mesos per als vicis ocults que en l'actualitat la jurisprudència soluciona per via de la prescripció de les accions personals o l'aliud pro alio, el termini de caducitat de 9 dies en la regulació del retracte legal per a procedir a l'inscripció registral, la excessiva regulació (pròpia d'altres temps i d'altres societats) respecte als animals propis en societats agrícoles quan en la societat actual seria més procedent la regulació de la compra-venda i altres qüestions relatives a la maquinària agrícola, l'aplicació de normes administratives en matèria de consumidors en processos civils quan el més procedent seria crear una llei de consumidors purament civil, la regulació absolutament anacrònica de les relacions servils entre els criats domèstics i l'amo, l'adequació a la realitat de la figura de la permuta com s'ha fet mitjançant la figura de la permuta a canvi de construcció futura creada per la legislació catalana, la necessària ampliació de la regulació del contracte d'arrendament de serveis en relació al contracte d'arrendament d'obra o les disfuncions entre els terminis

prescriptius previstos en el Código Civil i en la Normativa Catalana que produeix una constant inseguretats jurídica...

IV. QUIN HAURIA D'ÉSSER EL SEU CONTINGUT ACTUAL I QUINES SERIEN LES SEVES ASPIRACIONS?

La idea és clara: codi complert però també codi obert. No volem un Codi Civil estàtic ó inamovible. Volem un Codi que sigui i estigui viu. Partint de la base de que ha d'ésser un codi complert, cal sistematitzar-lo per blocs o matèries susceptibles de modificacions parcials sense necessitat de que les futures modificacions, impliquin una afectació ó modificació col·lateral de les matèries no afectades en cada procés de reforma legislativa. És a dir, que es puguin incloure els canvis ó modificacions de forma dinàmica, ordenada i sistematitzada sense alterar l'ordre establert d'inici.

I quan em refereixo a codi complert també vull significar que ha d'incloure totes i cadascuna de les matèries ó branques del dret susceptibles de regulació, un codi que sigui assimilable a qualsevol altre Codi Civil General i que nos ens obligui a cercar fons normatives subsidiàries.

L'aspiració és disposar d'un Codi Civil Català on estigui tot regulat.

V. POSICIONAMENT DE L'ADVOCACIA EN AQUESTA MATÈRIA

L'advocacia és un col·lectiu de tendència conservadora, però a la vegada és conscient que cal realitzar canvis, i evolucionar amb les demandes de la societat que porta una altra velocitat. A la vegada cal ser conscients de que la normativa europea estableix límits que hem de respectar com a membres de la Unió, en especial pel que fa a les especialitats de família i/ó successions... Però malgrat aquests límits que ens comporta ésser membres de la Unió i estar subjectes a la seva normativa, que ens imposarà canvis d'obligat respecte i compliment, fins que aquests arribin, l'advocacia catalana és receptiva a accions legislatives innovadores que ens allunyin de regulacions anacròniques.

Finalment, quan ens decidim a innovar, a executar els canvis que la societat ens imposa, cal fer-ho amb voluntat de permanència (els canvis continus produeixen inseguretats jurídica i moltes vegades s'han produït per l'error de no consultar amb agents jurídics tant importants com els advocats).

Esforcem-nos doncs en que aquests canvis, siguin d'utilitat per a tots els afectats i en especial per als ciutadans, canvis que aportin solucions als supòsits reals que la societat i la convivència ens planteja i ens demanda cada dia.

